

MICHAŁ WYROSTKIEWICZ

INSTYTUT LITURGIKI I HOMILETYKI W UNIWERSYTECIE OTWARTYM KUL

Uniwersytet Otwarty KUL jest agendą, która zgodnie z misją uniwersytetu, upowszechnia wiedzę wypracowywaną przez naukowców. Udział w działaniach Uniwersytetu Otwartego jawi się więc jako element zwyczajnej pracy naukowo-dydaktycznej nauczyciela akademickiego.

Wśród kilkudziesięciu projektów składających się na ofertę Uniwersytetu Otwartego KUL w roku akademickim 2012/2013 znalazło się kilka, które budują dorobek Instytutu Liturgiki i Homiletyki w zakresie upowszechniania nauki. Można je przypisać do dwu kategorii. Jedną stanowią zajęcia dotyczące bardzo aktualnych zagadnień relacji człowieka do przyrody. Drugą zaś te, które dotyczyły kwestii komunikacji, a dokładniej etyki komunikacji lub – używając sformułowania zaproponowanego przez papieża Benedykta XVI w orędziu na XLII Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu (2008 r.) – infoetyki.

Do pierwszej z wymienionych grup należały warsztaty pt. *Ja i mój pies, czyli o tym, jak powinienem traktować zwierzęta*. Były one przeprowadzane aż trzykrotnie (18 grudnia 2012 r. oraz 18 i 25 stycznia 2013 r.), w tym dwa razy na ponadplanowe zamówienie odbiorców. Kierownikiem tego projektu był dr Michał Wyrostkiewicz, adiunkt Katedry Homiletyki Fundamentalnej, współpomysłodawcą zaś i współwykonawcą ks. dr Waldemar Miśkiewicz, absolwent KUL, pracownik Wydziału Nauki i Wychowania Katolickiego Kurii Diecezjalnej w Zamościu. Mimo – jak się może wydawać – mało poważnie brzmiącego tytułu zajęcia te poruszały zupełnie poważne zagadnienia, których opracowanie wymagało podjęcia badań naukowych. O treści zajęć informowała notatka zamieszczona na stronie internetowej Uniwersytetu Otwartego KUL: „Ludzie i zwierzęta zamieszkują tę samą planetę, dlatego wchodzą ze sobą w relacje. Te relacje – jeśli mają służyć rozwojowi zarówno ludzi, jak i zwierząt (a mają służyć!) – muszą być zgodne z porządkiem natury. Odkrywanie tego porządku będzie treścią naszych zajęć”. Szczegółowe pytania, na które organizatorzy zajęć zobowiązali się pomóc uczestnikom znaleźć odpowiedzi, to m.in.: Czy zwierzęta są członkami rodziny? Czy zwierzęta cierpią? Czy należy troszczyć się o ginące gatunki? Czy zwierzęta pójdą do nieba?

Dr MICHAŁ WYROSTKIEWICZ – adiunkt Katedry Homiletyki Fundamentalnej Instytutu Liturgiki i Homiletyki na Wydziale Teologii KUL; adres do korespondencji: Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin; e-mail: michal.wyrostkiewicz@kul.pl

Drugą ze wspomnianych grup tworzyły zajęcia dotyczące moralnych aspektów komunikacji interpersonalnej oraz korzystania z internetowych serwisów społecznościowych. Warsztaty pt. *O krótkich nogach kłamstwa* zmierzały do znalezienia przyczyn kłamstwa oraz wyjaśnienia jego skutków w życiu osobistym zarówno kłamcy, jak i okłamywanego oraz reperkusji tego wszystkiego w relacjach społecznych. Zajęcia miały dwie edycje (25 marca i 10 maja 2013 r.), w tym jedną ponadplanową. Kierownikiem i wykonawcą tego projektu był dr Michał Wyrostkiewicz. Przeprowadzone przez tego samego pracownika zajęcia zatytułowane *Jeszcze Facebook czy już Face-Bóg?* doczekały się aż trzech edycji (6 grudnia 2012 r., 9 maja i 18 czerwca 2013 r.), w tym dwu ponadplanowych. Uczestnicy tych spotkań dowiedzieli się nie tylko o niebezpieczeństwach, jakie dla rozwoju osoby niesie nieumiejętne i nieodpowiedzialne korzystanie z serwisów społecznościowych, ale też o ich zaleceniach, które sprzyjają wspomnianemu rozwojowi osoby oraz całego społeczeństwa. Istotnym elementem tej infoetycznej grupy zajęć był wykład pt. *Teologicznomoralne aspekty wykorzystywania serwisów społecznościowych*, wygłoszony 21 czerwca 2013 r. do uczestników Kursu Wyższej Kultury Religijnej.

Chociaż wydawać by się mogło, że kwestie teologiczne są mało atrakcyjne dla współczesnych ludzi, to praktyka pokazuje, że jest inaczej. Zajęcia przygotowane i przeprowadzone przez teologów stały się ważnym elementem oferty instytucji, która stanowi swoiste przedpole KUL-u oraz ważny czynnik budujący wizerunek uczelni. Warto zwrócić uwagę na fakt, że niemała liczba edycji tych projektów wcale nie wynikała z ustaleń władz uczelni czy Uniwersytetu Otwartego, ale była efektem wyboru odbiorców. To pokazuje, że jest zapotrzebowanie na refleksję teologiczną, która dotyczy konkretnych, codziennych spraw ludzi XXI wieku. Jej efekty stanowią bowiem wiedzę w pełni użyteczną społecznie. Ta zaś okazuje się być jedną z kluczowych kwestii dla współczesnych uczelni wyższych. Pracownicy Instytutu Liturgiki i Homiletyki KUL w pełni realizują zatem zadania stawiane przed tego typu placówkami.